

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 912/2020
16.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Плазинића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 7К.бр.301/19 од 27.11.2019. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.216/20 од 14.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Плазинића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 7К.бр.301/19 од 27.11.2019. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.216/20 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду 7К.бр.301/19 од 27.11.2019. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени за време од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1.бр.216/20 од 14.05.2020. године усвојена је жалба Трећег основног јавног тужиоца у Београду, па је преиначена пресуда Трећег основног суда у Београду 7К.бр.301/19 од 27.11.2019. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Београду окривљеном АА због кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљени у року провере

од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, док је жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Плазинића одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драган Плазинић, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наиме, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву формално не означава ни једну повреду закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, али се из образложења захтева закључује да је исти поднет због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. Пре свега, у захтеву се наводи да је суд повредио кривични закон на штету окривљеног, обзиром да га је огласио кривим за кривично дело прогањање из члана 138а став 1. КЗ, иако чињенични опис кривичног дела дат у изреци пресуде не садржи све елементе бића предметног кривичног дела, тачније не садржи упорност окривљеног код извршилачких радњи, а која је као битно обележје дела унета у законски опис предметног кривичног дела и то у току жалбеног поступка изменама и допунама Кривичног законика које су ступиле на снагу дана 01.12.2019. године, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. По ставу браниоца, у радњама окривљеног нема упорности из разлога јер се четири догађаја за која је окривљени оглашен кривим одвијају у превеликим временским размацама од више месеци, при чему окривљени ни у једном од тих догађаја није покушао да оствари контакт са оштећеном пошто јој се уопште није обратио. Поред тога, наводи браниоца окривљеног у којима указује да би се чињенични опис догађаја од 03.06.2017. године из изреке пресуде евентуално могао квалификовати као кривично дело увреда из члана 170. КЗ које се гони по приватној тужби, а не по службеној дужности, би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из чињеничног описа кривичног дела датог у оптужном предлогу Трећег основног јавног тужиоца у Београду КТ.2819/17 од 15.03.2019. године и у изреци првостепене пресуде и то да је окривљени АА „ у периоду од јуна 2017. године до децембра 2017. године у Београду, на територији ГО Нови Београд и

Сурчин, оштећену ББ неовлашћено пратио и предузимао радње у циљу физичког приближавања оштећеној противно њеној вољи, при чему је био урачунљив, свестан свога дела и хтео његово извршење, те свестан да је његово дело забрањено, на тај начин што је оштећену у више наврата пратио и пресретао ...“, а у време, у месту и на начин како је то ближе описано у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. КЗ за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим.

Осим тога, и у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Плазинећа указивано је на повреду кривичног закона, па када се има у виду да је Виши суд у Београду као другостепени суд ове жалбене наводе оценио неоснованим и о томе изнео разлоге на страни 10 пресуде Кж1.бр.216/20 од 14.05.2020. године, а које разлоге Врховни касациони суд прихвата као правилне, то на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Плазинећа, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић